

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 594/2016
24.05.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић Томић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.Л., због продуженог кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. и 35. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. Р.В., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К 64/14 од 18.11.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 149/16 од 09.03.2016. године, у седници већа одржаној 24.05.2016. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Л., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К 64/14 од 18.11.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 149/16 од 09.03.2016. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици К 64/14 од 18.11.2015. године остављена је на снази пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К 253/10 од 17.01.2011. године, којом је окр. Д.Л. оглашен кривим због продуженог кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. и 35. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од две године, а која пресуда је потврђена пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 4577/11 од 29.02.2012. године.

Одлучујући о жалбама окривљеног и браниоца, Апелациони суд у Новом Саду је пресудом Кж1 149/16 од 09.03.2016. године, одбио жалбе као неосноване и потврдио пресуду Вишег суда у Сремској Митровици К 64/14 од 18.11.2015. године.

Против наведених првонаснажних пресуда бранилац окривљеног адв. Р.В., поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана

438. став 1. тачка 9. ЗКП и члана 439. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости усвоји, обе пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. Д.Л., адв. Р.В. је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву указује најпре на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9. ЗКП, а наиме да је у поновљеном поступку прекорачена оптужба с обзиром на то да је у поновљеном поступку остављена на снази пресуда којом је окривљени био осуђен због продуженог кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 268. (очигледно означено омашком, јер се ради о „чл. 359“ КЗ) став 3. у вези става 1. у вези члана 61. и 35. КЗ, иако је суд био дужан да, према опису у оптужном акту, окривљеног огласи кривим за кривично дело из члана 234. КЗ, која је, с обзиром на запрећену казну, лакше дело у односу на кривично дело из члана 359. КЗ. Осим тога, бранилац указује и на повреду закона из члана 439. тачка 1. ЗКП и с тим у вези наводи да у радњама окривљеног недостају субјективна и објективна обележја кривичног дела за које је оглашен кривим.

По налажењу Врховног касационог суда неосновано бранилац у поднетом захтеву указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9. ЗКП као и на повреду закона из члана 439. тачка 1. ЗКП.

На исте повреде закона одбрана окривљеног указивала је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и о томе у образложењу, на страни 4 у другом ставу и на странама 6 последњи став и 7, први став, дао разлоге, које Врховни касациони суд у свему прихвата и, у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге упућује.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 491. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник
Драгана Вуксановић,с.р.**

**Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.**